

Životopis Vlasty Bůtové

Naše pamětnice se jmenuje Vlasta Bůtová, rozená Hamplová. Narodila se 28. prosince 1933 v Plužné u Bělé pod Bezdězem. Vyrůstala na vesnici na rodinném statku společně se svými bratry, Miloslavem a Jaroslavem. Již od dětství pomáhala doma na statku a nejraději se starala o zvířata. Nepocházela zrovna z bohaté rodiny ve vsi, nemohli si dovolit spoustu věcí. Když si chtěli v zimě přilepšit, schovávali mléko za zídku v kuchyni, aby jej gestapo neodhalilo.

Od šesti let chodila do měštanské školy v Bělé pod Bezdězem, ráda vzpomíná na svého pane učitele Otakara Čepičku. Často se s ním celá třída chodila vzdělávat ven, hráli různé hry na nádvoří hradu Bezdězu. Následně paní Vlasta nastoupila do rodinné školy, kde se naučila vařit, šít a obecně starat se o chod domácnosti. S nástupem komunistického režimu se škola přejmenovala na školu sociálně zdravotní, se změnami přišlo i přeškolování a naše pamětnice dojížděla čtyři měsíce do Mladé Boleslavi.

Během studií se seznámila na tanečních s Otakarem Bůtou, který studoval lesnickou školu, pak spolu navštěvovali venkovské zábavy. Zasnoubili se a krátce nato měli komorní svatbu na statku jenom s rodinou a blízkými příbuznými. Po svatbě se páru narodila dcera Hana a o tři roky později syn Vladimír. Kvůli manželově práci se museli často stěhovat, nakonec se usadili ve městě Mimoň. Paní Vlasta si našla zaměstnání v zahradnictví, kde se naučila pěstovat zeleninu a vázat věnce a květiny. Později pracovala v jeslích a na chvíli byla i kuchařkou v mateřské škole. Manžel vstoupil do strany, aby jim režim přiřadil lepší bydlení a zároveň mohly děti studovat na vysokých školách.

Vladimír Vrba, strýc paní Vlasty, statečně bojoval jako letec za druhé světové války. Komunistický režim bohužel neuznával válečné hrdiny pro jejich činy a skutky, jelikož měli možnost poznat svět „tam na západě“, proto byl nucen emigrovat. Naše pamětnice s ním nadále udržovala tajně kontakt skrze dopisy.

Paní Vlasta se po smrti své maminky vrátila do rodné vsi, její děti byly již v té době dospělé a díky manželově členství ve straně, jim bylo umožněno cestovat do zahraničí. Například syn Vladimír odjel na svatební cestu do Itálie a navštívil tam své příbuzné. Jenže návrat jim trval déle, než se očekávalo, proto manžela paní Vlasty vyslychala státní bezpečnost a vyhrožovala mu smrtí. Od té doby byli oba v hledáčku a museli být opatrní. Naštěstí brzy přišla sametová revoluce.

Momentálně paní Vlasta bydlí v Senior parku v Hrádku nad Nisou, kde se o ni hezky starají. Má svůj vlastní byt. Každý den pořádá park zábavný program a různé aktivity. Mimo jiné píše naše pamětnice kroniku, kde sepisuje zážitky, akce Senior Parku. Bylo nám ctí zpracovat příběh paní Vlasty Bůtové a zapojit se do projektu Příběhy našich sousedů.

